

Évközi 25. Vasárnap C

Mindenekelőtt arra kérlek, végezzetek imát, könyörgést, esedezést és hálaadást minden emberért. (1 Tim 2,1)

Olvasmány

Ámosz 8,4-7

Halljátok, ti, akik eltiporjátok a szegényt, és szorongatjátok az országban a szűkölködőket! Azt mondjátok: "Mikor múlik el az újhold, hogy eladhassuk a búzáinkat? A szombat, hogy árulhassuk gabonánkat? Csökkentjük a mértéket, növeljük a sékelt, meghamisítjuk a mérleget, hogy megvehessük pénzért a szegényt, egy pár saruért a szűkölködőt, és eladhassuk a gabona ocsúját." Ezért megesküdött az Úr arra, aki Jákob büszkesége: "Sose felejttem el egyetlen tettüket sem!"

Szentlecke

1 Timóteushoz 2,1-8

Szeretett Fiam! Mindenekelőtt arra kérlek, végezzetek imát, könyörgést, esedezést és hálaadást minden emberért, a királyokért és az összes elöljáróért, hogy békés, nyugodt életet élhessünk, szentségben és tisztességben. Ez jó és kedves üdvözítő Istenünk szemében, aki azt akarja, hogy minden ember üdvözljön és eljusson az igazság ismeretére.

Hiszen egy az Isten, s egy a közvetítő Isten és ember között: az ember Krisztus Jézus, aki váltságul adta magát mindenkiért, és tanúságot tett a meghatározott időben. Ezért kaptam a küldetést, hogy hírnök és apostol legyek – igazat mondok, nem hazudom –, a pogányok tanítója hitre és igazságra. Azt kívánom tehát, hogy a férfiak mindenütt tiszta lélekkel emeljék imára kezüket, ne haragos és viszálykodó érülettel.

Evangélium

rövidebb forma: Lukács 16,10-13

Abban az időben Jézus ezeket mondta tanítványainak: "Aki a kicsiben hű, az a nagyban is hű. Aki pedig hűtlen a kicsiben, az a nagyban is

hűtlen. Ha tehát a hamis mammonban nem voltatok hűségesek, ki bízza rátok az igazi értéket? És ha a máséban nem voltatok hűek, ki adja oda nektek a tiéteket?

Egy szolga sem szolgálhat két úrnak. Mert vagy az egyiket gyűlöli, és a másikat szereti, vagy: ragaszkodik az egyikhez, és a másikat megveti. Nem szolgálhattok Istennek és a mammonnak."

Elmélkedés

"Aki bőségben él, az könnyen megfelejtkszik az Urról." Ez a tapasztalat valószínűleg olyan régi, mint az emberiség maga. Az ilyen magatartás következményeit írja le Ámosz könyve (1. olvasmány): a gazdagok egyre gazdagabbak lesznek, a szegények egyre szegényebbek. Az előkelők a kisemberek kizsákmányolásával tartják fenn fényűző életmódjukat. Gazdag és pompázatos kultúrával próbálják meg elfedni ezt a hamisságot, sőt, ami még rosszabb: az ájtatosság leplébe burkolva csaknem jogosnak mutatják be nyereségvágyukat, tisztességtelenségüket és az emberek rabságba döntését. De az ilyen gaztettek és bűnös cselekedetek nem állnak meg Jahve előtt. Isten igazságossága a gyengék oldalán áll, mint mindig.

Ezzel szemben szinte gúnydálnak tűnik az igazságtalan intézőről szóló példabeszéd, amelyben Jézus látszólag dicséretre méltónak tartja annak csaló magatartását. De más cselekedetének összehasonlítási alapja, amelyet Jézus hallgatói szeme elé állít: nem azért dicséri az intézőt, mivel urának vagytonát rosszul kezeli, vagy mert az embereket más pénzével a maga oldalára állítja, hanem egyes egyedül azért, mert megfontolással cselelcszik, a jövőre irányítja tekintetét. Egy "világi ember" példájával Jézus háromféle dolgot tanít: használjuk ki az időt, amíg lehetőségünk van rá; már most, a jelenben építsük a jövőnket; szánjuk rá magunkat a szükséges életvitelre, mielőtt késő lenne. Ezt a hasonlatot kiegészítik az utána következő sorok, amelyek a gazdagságról szólnak. A gazdagság ("mammon") veszélyes, mert könnyen csábít megbízhatatlanságra és igazságtalanságra. Akinek sok mindene van, az talán kívülről gazdagnak látszik, de biztosan az a gazdagabb, akinek kevésre van szüksége. A leggazdagabb viszont biztosan az, aki sokat ad. Csak a szűkölködőkért és szegényekért való tevékeny jóakarát tesz minket hiteles kereszténnyé. Ha istentiszteleteink csak önépülésünkre és emberi gyengeségeink leplezésére szolgálnak, akkor elveszítik a kapcsolatot a való élettel. Akkor igaza van azoknak, akik azt vetik a keresztények szemére, hogy jobb igazul élni az életet, mint templomba járni. Kár, hogy gyakran igaz a szemrehányás, mert az azt jelenti, hogy az istentiszteletnek nincsenek következményei, amelyek elvezetnének a megtéréshez, életünk átrendezéséhez. Használjunk ki hát minden napot sokféleségével, gyakran láthatatlan lehetőségeivel, hogy megvizsgáljuk és az emberi – ugyanakkor isteni – igazságosság mértékével mérjük életünket. Gazdagságunkat is csupán egyetlen cél érdekében kaptuk: hogy megszüntessük a szegénységet – az emberi élet minden területén!

Évközi 25. Vasárnap C

Mindenekelőtt arra kérlek, végezzetek imát, könyörgést, esedezést és hálaadást minden emberért. (1 Tim 2,1)

Olvasmány

Ámosz 8,4-7

Halljátok, ti, akik eltiporjátok a szegényt, és szorongatjátok az országban a szűkölködőket! Azt mondjátok: "Mikor múlik el az újhold, hogy eladhassuk a búzáinkat? A szombat, hogy árulhassuk gabonánkat? Csökkentjük a mértéket, növeljük a sékelt, meghamisítjuk a mérleget, hogy megvehessük pénzért a szegényt, egy pár saruért a szűkölködőt, és eladhassuk a gabona ocsúját." Ezért megesküdt az Úr arra, aki Jákob büszkesége: "Sose felejttem el egyetlen tettüket sem!"

Szentlecke

1 Timóteushoz 2,1-8

Szeretett Fiam! Mindenekelőtt arra kérlek, végezzetek imát, könyörgést, esedezést és hálaadást minden emberért, a királyokért és az összes elöljáróért, hogy békés, nyugodt életet élhessünk, szentségben és tisztességben. Ez jó és kedves üdvözítő Istenünk szemében, aki azt akarja, hogy minden ember üdvözljön és eljusson az igazság ismeretére.

Hiszen egy az Isten, s egy a közvetítő Isten és ember között: az ember Krisztus Jézus, aki váltságul adta magát mindenkiért, és tanúságot tett a meghatározott időben. Ezért kaptam a küldetést, hogy hírnök és apostol legyek – igazat mondok, nem hazudom –, a pogányok tanítója hitre és igazságra. Azt kívánom tehát, hogy a férfiak mindenütt tiszta lélekkel emeljék imára kezüket, ne haragos és viszálykodó érülettel.

Evangélium

hosszabb forma: Lukács 16,1-13

Abban az időben Jézus ezt a példabeszét mondta tanítványainak: "Egy gazdag ember előtt bevádolták intézőjét, hogy eltékozolja ura vagyont. Erre ő magához hívatta és így szólt hozzá: 'Mit hallok rólad? Adj számot gazdálkodásodról, mert nem maradhatsz tovább intézőm.'

Az intéző így gondolkodott magában: 'Mitévő legyek, ha uram elveszi tőlem az intézőséget? Kapálni nem tudok, koldulni szégyellek. Tudom már, mit teszek, hogy befogadjanak az emberek házukba, ha gazdám elmozdít az intézőségből.'

Egyenként magához hívatta tehát urának adósait. Megkérdezte az elsőt: 'Mennyivel tartozol uramnak?' Azt felelte: 'Száz korsó olajjal.' Erre azt mondta neki: 'Vedd elő adósleveledet, ülj le hamar, és írd ötvenet.' Aztán megkérdezett egy másikat: 'Te mennyivel tartozol?' 'Száz véka búzával' – hangzott a válasz. 'Fogd adósleveledet – mondta neki –, és írd nyolcvanat.'

Az úr dicsérte a hűtlen intézőt, hogy okosan járt el. Bizony, a világ fiai a maguk módján okosabbak a világosság fiainál. Mondom tehát nektek: Szereztek magatoknak barátokat a hamis mammonból, hogy amikor meghaltok, befogadjanak titeket az örök hajlékokba. Aki a kicsiben hű, az a nagyban is hű. Aki pedig hűtlen a kicsiben, az a nagyban is hűtlen. Ha tehát a hamis mammonban nem voltatok hűségesek, ki bízna rátok az igazi értéket? És ha a máséban nem voltatok hűek, ki adja oda nektek a tiéteket?

Egy szolga sem szolgálhat két úrnak. Mert vagy az egyiket gyűlöli, és a másikat szereti, vagy: ragaszkodik az egyikhez, és a másikat megveti. Nem szolgálhattok Istennek és a mammonnak."

Elmélkedés

"Aki bőségben él, az könnyen megfelejtkszik az Urról." Ez a tapasztalat valószínűleg olyan régi, mint az emberiség maga. Az ilyen magatartás következményeit írja le Ámosz könyve (1. olvasmány): a gazdagok egyre gazdagabbak lesznek, a szegények egyre szegényebbek. Az előkelők a kisémberek kizsákmányolásával tartják fenn fényűző életmódjukat. Gazdag és pompázatos kultúrával próbálják meg elfedni ezt a hamisságot, sőt, ami még rosszabb: az ájtatosság leplébe burkolva csaknem jogosnak mutatják be nyereségvágyukat, tisztességtelenségüket és az emberek rabságba döntését. De az ilyen gaztettek és bűnös cselekedetek nem állnak meg Jahve előtt. Isten igazságossága a gyengék oldalán áll, mint mindig.

Ezzel szemben szinte gúnydalnak tűnik az igazságtalan intézőről szóló példabeszéd, amelyben Jézus látszólag dicséretre méltónak tartja annak csaló magatartását. De más cselekedetének összehasonlítási alapja, amelyet Jézus hallgatói szeme elé állít: nem azért dicséri az intézőt, mivel urának vagyonát rosszul kezeli, vagy mert az embereket más pénzével a maga oldalára állítja, hanem egyes egyedül azért, mert megfontolással cselelcszik, a jövőre irányítja tekintetét. Egy "világi ember" példájával Jézus háromféle dolgot tanít: használjuk ki az időt, amíg lehetőségünk van rá; már most, a jelenben építsük a jövőnket; szánjuk rá magunkat a szükséges életvitelre, mielőtt késő lenne. Ezt a hasonlatot kiegészítik az utána következő sorok, amelyek a gazdagságról szólnak. A gazdagság ("mammon") veszélyes, mert könnyen csábít megbízhatatlanságra és igazságtalanságra. Akinek sok mindene van, az talán kívülről gazdagnak látszik, de biztosan az a gazdagabb, akinek kevésre van szüksége. A leggazdagabb viszont biztosan az, aki sokat ad. Csak a szűkölködőkért és szegényekért való tevékeny jóakarattal tesz minket hiteles keresztényé. Ha istentiszteleteink csak önépülésünkre és emberi gyengeségeink leplezésére szolgálnak, akkor elveszítik a kapcsolatot a való élettel. Akkor igaza van azoknak, akik azt vetik a keresztények szemére, hogy jobb igazul élni az életet, mint templomba járni. Kár, hogy gyakran igaz a szemrehányás, mert az azt jelenti, hogy az istentiszteletnek nincsenek következményei, amelyek elvezetnének a megtéréshez, életünk átrendezéséhez. Használjunk ki hát minden napot sokféleségével, gyakran láthatatlan lehetőségeivel, hogy megvizsgáljuk és az emberi – ugyanakkor isteni – igazságosság mértékével mérjük életünket. Gazdagságunkat is csupán egyetlen cél érdekében kaptuk: hogy megszüntessük a szegénységet – az emberi élet minden területén!